

Publicerad 2012-11-06 11:57 av Bo Axelsson

Svunnet Paradis

Längtan och saknad är kanske samma sak
Det vi söker nå därframme har vi gått miste om där bak
Något har gått förlorat eller upplevs som en brist
Vilket gör tillvaron mer än lovligt grå och trist

Visst stöter vi på många besvikelser, alla och envar
För Herren han ger och Herren han tar
Själv minns jag varje affekt och varje kris
De medförde umbäranden och hade ett högt pris

En förutsättning för lärdom i livet såklart
Något man blev varse om tämligen snart
Många var de i närheten som ville påvisa och berätta
Hur man skulle förhålla sig för att göra det rätta

Men det sätt det framfördes på
Fick mig många gånger att känna mig uteslagn
Mer dyster i sinnet än glad
Där de självutnämnda profeterna stod på rad

Det står dock alltför klart så här efteråt
Att de ville förhäva sig och komma åt
Lite makt för att kompensera för sin egen brist
Men inte ens de kunde påverka med överlägsenhet eller list

Den längtan som spirar längst därinne
Eller om det trots allt kanske endast är ett minne
Från ett i fjärran glömt och svunnet paradiset
Som är för evigt borta och aldrig går i repris

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bo Axelsson med Poeter.se id #42696 innehar upphovsrätten